

فصل ۷

ساخت اتصالات

هدف‌های رفتاری : از فراگیر انتظار می‌رود که در پایان این فصل :

- اتصال نیم‌نیم گوشه‌ای را با استفاده از ابزارهای دستی و دستی ماشینی بسازد.
- اتصال فاق و زبانه طولی را با استفاده از ابزارهای دستی و دستی ماشینی بسازد.
- اتصال انگشتی گوشه‌ای ساده را با استفاده از ابزارهای دستی و دستی ماشینی بسازد.
- اتصال کنشکاف و قلیف عرضی را با استفاده از ابزارهای دستی و دستی ماشینی بسازد.
- اتصال عرضی با استفاده از میخ چوبی (دوبل) را انجام دهد.
- انواع سوزن‌های دوخت و میخ و پیچ را انتخاب کرده به کار گیرد.
- ابزارهای دوخت پنوماتیکی برقی و دستی ساده را انتخاب و با استفاده از سوزن‌های مناسب به کار گیرد.
- قطعات چوبی را با استفاده از پیچ و مهره و دیگر اتصالات به یک‌دیگر متصل کند.

شکل ۷-۱. انواع اتصالات

آشنایی با اتصالات مختلف چوبی و همچنین وسائل و قطعات

اتصال دهنده در ساخت مصنوعات چوبی، به منظور ایجاد استحکام و کیفیت کار ساخته شده امری ضروری است. جهت تأمین هدف یادشده لازم است متدالو ترین آن‌ها از جمله میخ‌ها، پیچ‌های چوب، چسب و انواع اتصالات چوبی مورد توجه و بررسی قرار گیرد. یک سری اتصالات را در شکل ۷-۱ مشاهده می‌کنید.

۱-۷-۱- اتصالات نیم نیم گوشه‌ای

برای ساخت اتصال نیم نیم گوشه‌ای ساده:

۱-۱-۷- ابتدا قطعه‌ی چوبی به ابعاد $۵۰۰ \times ۶۰ \times ۳۰$ میلی‌متر را به وسیله‌ی رنده دستی یا دستی بر قی مطابق اصول

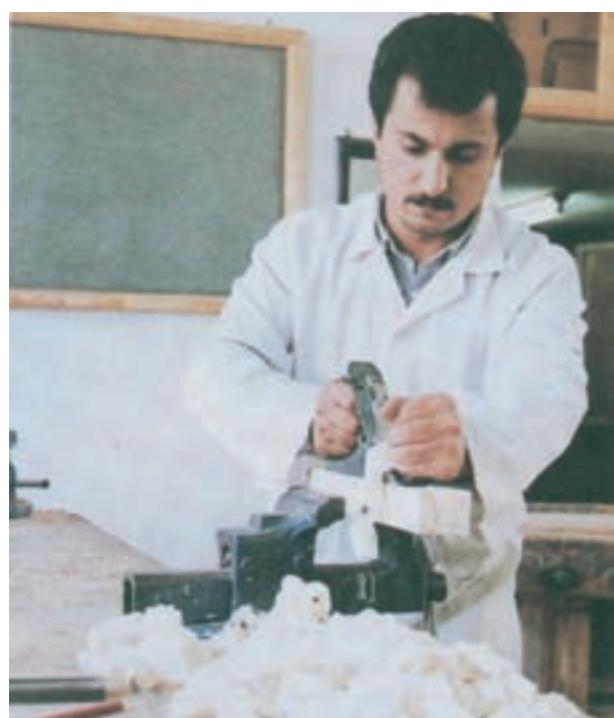
رنده کاری آماده کنید (شکل ۷-۲).

شکل ۷-۴- با گونیا خط بکشید.

شکل ۷-۵- محل خط‌کشی شده را ببرید.

شکل ۷-۶- چوب را رنده کنید.

علامت‌های قراردادی را طبق شکل ۷-۳ بر روی قطعه

چوب رنده شده مشخص کنید.

۱-۲-۷- قطعه چوب رنده شده را به وسیله‌ی گونیا خط‌کشی کرده به وسیله‌ی اره مناسب قطع کنید (شکل‌های ۷-۴ و ۷-۵).

۱-۳-۷- دو قطعه چوب برش خورده را مطابق

شکل‌های ۷-۶ و ۷-۷ به وسیله‌ی مترو گونیا و خط‌کش تیره‌دار خط‌کشی کنید. توجه داشته باشید فک تیره‌دار را به اندازه‌ی نصف ضخامت چوب جهت خط‌کشی تنظیم کرده مطابق شکل ۷-۸.

عمل خط‌کشی را انجام دهید تا به شکل ۷-۹ درآید.

۱-۴-۷- قطعات را به گیره میز کار بیندید و به وسیله‌ی اره (ترجیحاً ارهی دندانه‌ریز) قسمت‌های اضافی را ببرید و قطع کنید (شکل ۷-۱۰).

عمل برش را به نحوی انجام دهید که خوراک اره^۱ در قسمت اضافی (هاشور خورده در شکل ۷-۱۱) منظور شود.

شکل ۷-۳- روی سطح رنده شده علامت بگذارید.

^۱- به ضخامتی که چپ و راست دندانه اره هنگام برش ایجاد کند، خوراک اره اطلاق می‌شود.

شکل ۷-۹—چوب‌های خط‌کشی شده برای اتصال نیم و نیم

شکل ۷-۶—اندازه اتصال را روی چوب علامت‌گذاری کنید.

شکل ۷-۱۰—طریقه برش اتصال نیم و نیم

شکل ۷-۷—به وسیله گونیا چوب را خط‌کشی کنید.

ابزارهای لازم :

— متر — خط‌کش فلزی — رنده دستی یا دستی برقی — تیره‌دار — اره

شکل ۷-۱۱—اتصال نیم و نیم

شکل ۷-۸—به وسیله‌ی تیره‌دار محل اتصال را خط بکشید.

تیره دار اندازه گیری و خط کشی کنید (شکل های ۷-۱۳، ۷-۱۴ و ۷-۱۵).

* توجه داشته باشید که هنگام عمل خط کشی، گوشه خط کش تیره دار به سطح رنده شده و علامت خورده قطعات تکیه داده شود.

۷-۲-۴ قطعات خط کشی شده را به گیره میز کار بیندید و به وسیله ای اره دندانه ریز، عمل برش را برای فاق و زبانه به شرح زیر انجام دهید (شکل ۷-۱۴).

□ فاق : قسمت اضافی فاق را به نحوی که خوراک اره از قسمت هاشور خورده منظور شود، برش دهید (شکل های ۷-۱۵).

شکل ۷-۱۳- خط کشی اتصال فاق و زبانه با خط کش تیره دار

شکل ۷-۱۵- طریقه برش فاق

۷-۲-۲- اتصال فاق و زبانه طولی ساده

برای ساخت یک اتصال فاق و زبانه طولی ساده:

۷-۲-۱- مطابق دستور العمل رنده کاری، قطعه چوبی را به ابعاد $۳۰ \times ۶۰ \times ۵۰۰$ میلی متر به وسیله ای رنده های دستی یا دستی بر قی رنده بزنید و علامت های قراردادی را بر روی آن مشخص کنید.

۷-۲-۲- قطعه چوب آماده شده را به وسیله متر و گونیا از جهت طول به دو قسمت مساوی تقسیم کرده به کمک اره مناسب قطع کنید (شکل های قبلی ۷-۱۲ و ۷-۱۳).

۷-۲-۳- دو قطعه چوب را به کمک متر، گونیا و خط کش

شکل ۷-۱۲- قطعه چوب، هاشور قسمت های اضافی فاق و زبانه

شکل ۷-۱۴- طریقه استقرار قطعه در گیر میز کار و شروع برش

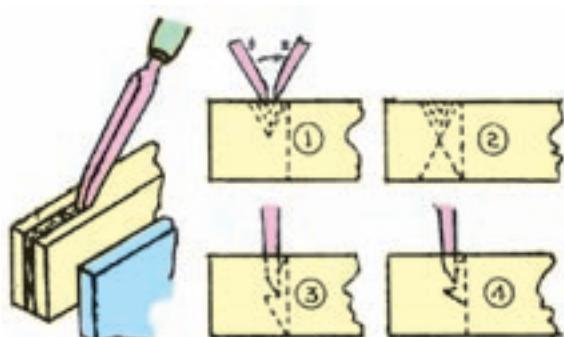
و ۷-۱۶) و بهوسیله‌ی اسکنه، با ضخامت مناسب قسمت اضافی فاق را خارج کنید.

* توجه داشته باشید که عمل خارج کردن قسمت اضافی در فاق از دو طرف باید انجام گیرد. این عمل از لاشیدن لبه انتهای شکاف فاق جلوگیری می‌کند.

□ زبانه: دو بر زبانه را به‌طوری که خوراک اره در قسمت هاشورخورده منظور شود، برش دهید و قطع کنید (شکل ۷-۱۷).

* توجه داشته باشید که هنگام قطع، بر زبانه اره به‌طور دقیق عمود بر سطح زبانه و سطح قطعه چوب واقع شود (شکل ۷-۱۸).

۷-۲-۵- فاق و زبانه را بهوسیله‌ی چکش چوبی یا پلاستیکی در هم بکویید و سطح اتصال را بهوسیله‌ی خطکش فلزی کنترل کرده در صورت نیاز، پرداخت کنید (شکل‌های ۷-۱۹ و ۷-۲۰).

شکل ۷-۱۶- صاف کردن انتهای فاق

شکل ۷-۱۹- طریقه متصل کردن فاق و زبانه

شکل ۷-۲۰- فاق و زبانه ساخته شده را کنترل کنید.

شکل ۷-۱۷- قطع کردن دوبر زبانه

شکل ۷-۲۲- طریقی کنترل اتصال گوشهای

* توجه داشته باشید اتصال فاق و زبانه طولی ساده، به صورت گوشهای نیز قابل اجرا است (شکل‌های ۷-۲۱، ۷-۲۲، ۷-۲۳ و ۷-۲۴).

۷-۳- اتصال گوشهای انگشتی ساده

برای ساخت اتصال گوشهای انگشتی ساده:

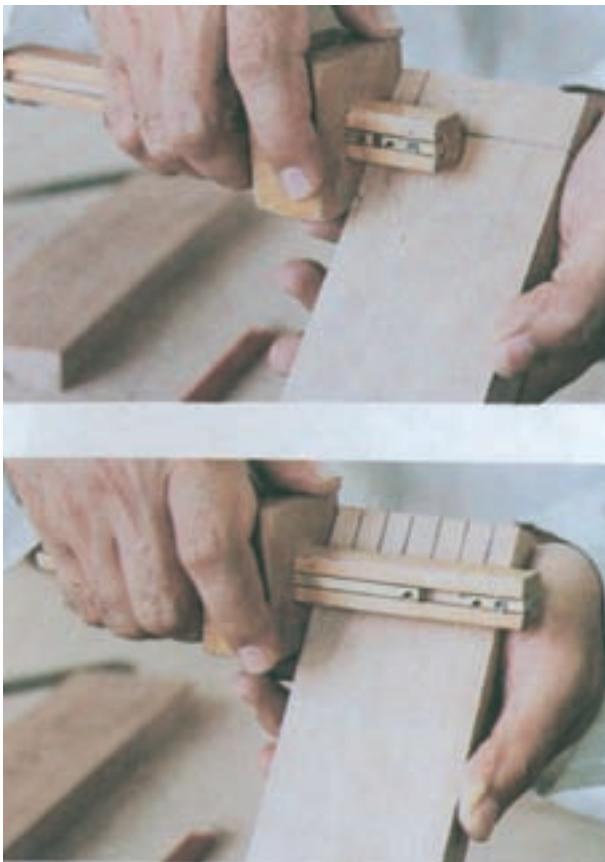
۱ ۷-۳- قطعه چوبی را به ابعاد $۷۰ \times ۲۰ \times ۵۰$ میلی‌متر مطابق اصول رنده کاری به وسیله رنده‌های دستی یا دستی برقی آماده کنید؛ سپس آن را از طول به دو قسمت مساوی تقسیم کرده برش دهید (شکل ۷-۲۴).

شکل ۷-۲۱- طریقه اتصال فاق و زبانه‌ی گوشهای

شکل ۷-۲۴- قطعه چوب آماده شده

شکل ۷-۲۷- طریقه خطکشی اتصال انگشتی بهوسیلهٔ خطکش تیره‌دار

*توجه داشته باشید برای خطکشی این گونه قطعات، ابتدا تیره‌دار را به اندازهٔ اولین تقسیم تنظیم کنید و عمل خطکشی را در روی هر دو تخته در سر چوبها و هر دو روی تخته‌ها انجام دهید؛ سپس این عمل را برای تقسیمات بعدی با تغییردادن اندازهٔ تیره‌دار انجام دهید (شکل ۷-۲۸).

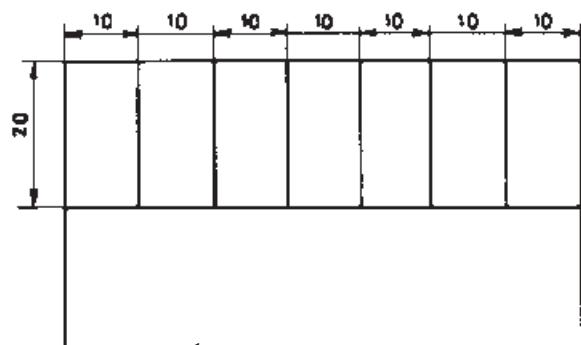
شکل ۷-۲۸- اتصال انگشتی خطکشی شده

۷-۳-۲- مقاطع قطعات بریده شده را بهوسیلهٔ گونیای ساده (90°) کنترل کرده در صورت گونیابودن آن‌ها را بهوسیلهٔ رنده سر چوب یا چوبسا و سوهان، گونیا کنید (شکل ۷-۲۵).

شکل ۷-۲۵- کنترل قطعه چوب آماده شده

۷-۳-۳- برای تعیین ارتفاع زبانه (عمق فاق)، اندازهٔ ضخامت قطعات را در روی دو تخته بهوسیلهٔ متر مشخص کنید و بهوسیلهٔ گونیای ساده در چهار سطح تخته‌ها خطوط را انتقال دهید (شکل ۷-۲۶).

شکل ۷-۲۶- خطکشی اتصال انگشتی

آن گاه عرض تخته‌ها را به هفت قسمت مساوی تقسیم کرده بهوسیلهٔ خطکش تیره‌دار خطوط را به خط دور شده عمود کنید (شکل ۷-۲۷).

شکل ۷-۳۱- قسمت‌های اضافه فاق و زبانه

۷-۳-۵- تخته‌های برش‌خورده را در سطح میز کار بهوسیله‌ی گیره، ثابت کرده با مغار یا اسکنه قسمت‌های اضافی فاق و زبانه را با عرض مناسب خارج کنید؛ عمل خارج کردن آن قسمت‌ها از دو طرف (دورو) انجام گیرد. این عمل بهمنظور پیش‌گیری از لاشهشدن انتهای ناحیه‌ی فاق‌ها و زبانه‌ها صورت می‌گیرد (شکل‌های ۷-۳۲ تا ۷-۳۶).

۷-۳-۴- تخته‌های فاق و زبانه را جداگانه به گیره بیندید و بهوسیله‌ی اره ظریف بر، قسمت‌های اضافی فاق و زبانه را در دو مرحله به شرح زیر برش دهید :

در مرحله‌ی اول، با ارهی تخت زاویه‌ای حدود 45° جهت برش عمل کنید و در مرحله‌ی دوم، برش اره را عمود بر سطح مقطع قطعات بگیرید تا برش حاصل از دو مرحله بهصورت مطلوب انجام گیرد (شکل‌های ۷-۲۹ و ۷-۳۰).

شکل ۷-۲۹- عمل برش با زاویه ۴۵ درجه

شکل ۷-۳۲- مرحله اول خارج کردن قسمت‌های اضافی

شکل ۷-۳۰- برش عمود بر سطح مقطع

تذکر : توجه داشته باشید هنگام برش با اره، به منظور خارج کردن قسمت‌های اضافی فاق و زبانه طوری عمل کنید که خوراک اره از قسمت‌های اضافی گرفته شود؛ بهطوری که اثر خط بر روی کار باقی بماند. با رعایت این موضوع درزهای اتصال مطلوب خواهد بود (شکل ۷-۳۱).

شکل ۷-۳۳— مرحله دوم خارج کردن قسمت های اضافی

شکل ۷-۳۶— قسمت های اضافی فاق و زبانه در آورده شده است.

شکل ۷-۳۴— فاق و زبانه از یک طرف به صورت کوئیک توسط مغار شیار ایجاد شده است.

شکل ۷-۳۵— در آوردن کل قسمت های اضافی از طرف دیگر

شکل ۷-۳۷—طریقه داخل کردن فاق و زبانه

۷-۳۶—فاق و زبانه را پس از اتمام عملیات مغار کاری به وسیله‌ی چکش چوبی یا پلاستیکی درهم بکویید (شکل ۷-۳۷).

پس از درهم کوییدن فاق و زبانه به وسیله‌ی گونیای 90° درجه قائمه بودن زاویه اتصال را کنترل کرده در صورت نیاز، تصحیح و پرداخت کنید (شکل ۷-۳۸).

در شکل ۷-۳۹ اتصال انگشتی سرهم شده و جدا از هم نشان داده شده است.

* فراگیران توجه داشته باشند در مواقعی که لازم است اتصال انگشتی جهت استفاده در کارهای چوبی در حجم زیاد انجام شود. جهت پیش‌گیری از اتلاف وقت و سرعت عمل می‌توانند شابلون‌های مختلف تهیه و به کار گیرند (شکل‌های ۷-۴۰ و ۷-۴۱).

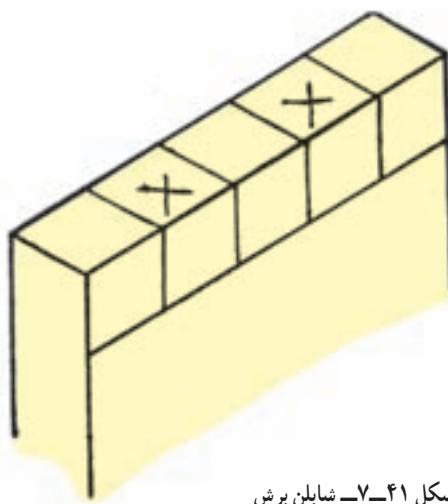
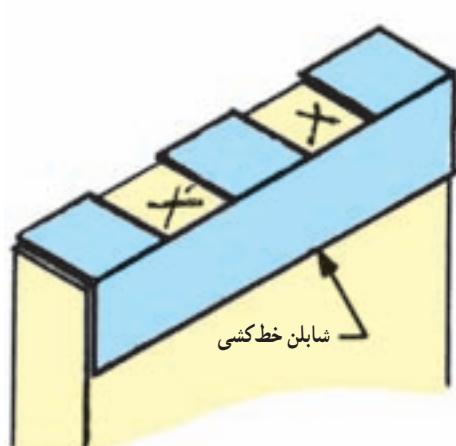
شکل ۷-۳۹—اتصال انگشتی ساده

ابزارهای لازم

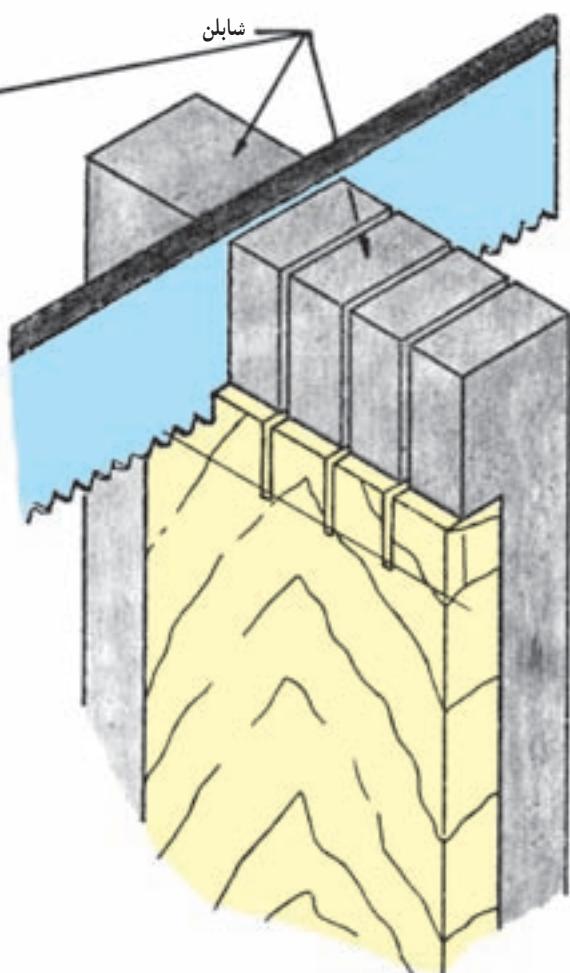
- سوهان یا چوسا
- متر
- گونیا
- خطکش تیره‌دار
- اره ظریف بر
- خطکش فلزی
- رنده دستی یا برقی دستی
- مغار
- رنده سر چوب
- چکش چوبی یا پلاستیکی

شکل ۷-۳۸—کنترل کردن اتصال ساخته شده

شکل ۷-۴۱- شابلن برش

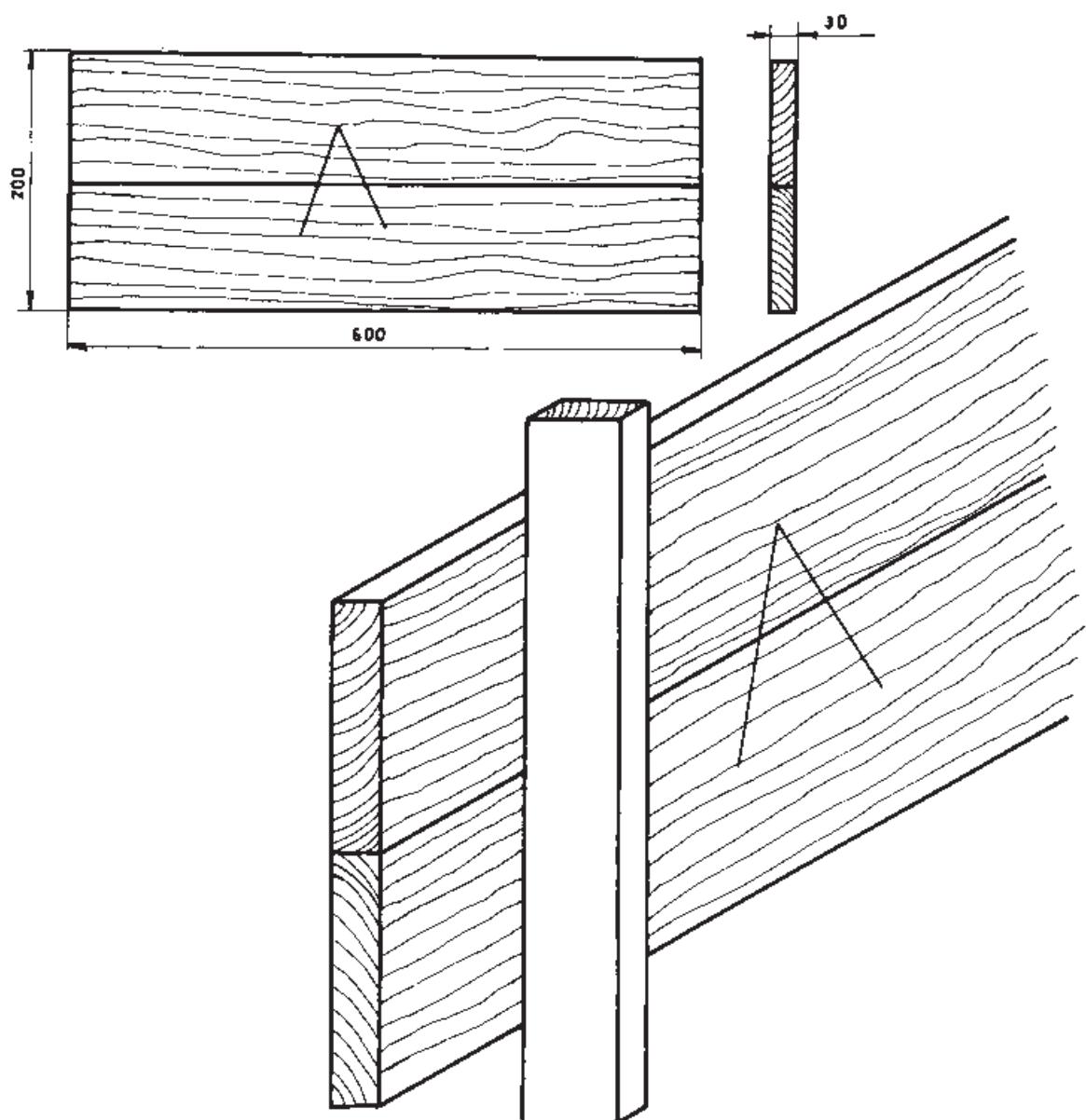
شکل ۷-۴۰- شابلن خطکشی

حداصل دو تخته به ابعاد $۳۰ \times ۱۰۰ \times ۶۰۰$ میلیمتر را مطابق اصول
رنده کاری درز کنید.
به منظور سهولت مراحل بعدی کار، علامت‌های قراردادی
را بر روی آنها مشخص کنید (شکل ۷-۴۲).

۷-۴- اتصال کنسکاف و قلیف عرضی

برای ساخت اتصال کنسکاف و قلیف عرضی ساده:

۷-۴-۱- به منظور انجام اتصال کنسکاف و قلیف
عرضی به وسیله‌ی رنده بلند (رنده دستگاه) یا رنده برقی دستی،

شکل ۷-۴۲— تخته های درز شده با علامت قراردادی

شکل ۷-۴۳— خط کشی کنشکاف قلیف با خط کش تیره دار

۷-۴۲— به وسیله‌ی متر و خطکش تیره‌دار ضخامت تخته‌ها را به سه قسمت مساوی تقسیم کرده تخته‌ها را در جهت طول خطکشی کنید (شکل ۷-۴۳).

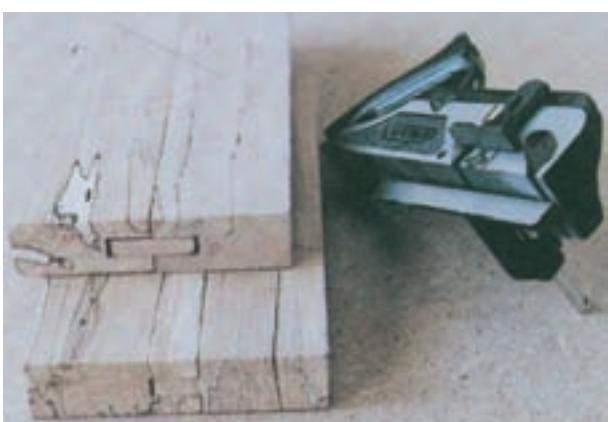
شکل ۷-۴۵- داخل کردن زبانه قلیف

شکل ۷-۴۶- محکم کردن و چسباندن اتصال کنشکاف و قلیف به وسیله تنگ

شکل ۷-۴۷- کنشکاف و قلیف با زبانه سرخود

شکل ۷-۴۸- دو نوع کنشکاف و زبانه قلیف

ابزارهای لازم

- رنده بلند یا رنده برقی دستی - رنده کنشکاف - گوینا - رنده بغل دوراهه
- خطکش فلزی - چکش چوبی - متر - گیره یا تنگ نجاری - خطکش تیره دار

۷-۴-۳- تخته ها را جدا گانه به گیره میز کار بیندید و

قسمت هاشور خورده در هر دو تخته را به وسیله‌ی رنده کنشکاف به اندازه‌ی عمق لازم (معمولًاً به اندازه یک و نیم برابر عرض کنشکاف) رنده کنید (شکل ۷-۴۴).

۷-۴-۴- زبانه‌ای مناسب با عرض و طول کنشکاف

ایجاد شده تهیه کنید (جهت تأمین استحکام بیشتر اتصال، بهتر است زبانه قلیف همراه الیاف تخته‌ها تهیه شود) و آن را به وسیله‌ی چکش چوبی یا پلاستیکی درون کنشکاف یکی از تخته‌ها قرار دهید؛ سپس تخته دیگر را به وسیله‌ی گیره پیچ دستی یا تنگ نجاری در هم قرار دهید (شکل‌های ۷-۴۵ و ۷-۴۶).

۷-۴-۵- سطح روی تخته‌هارا پس از بستن با خطکش

ستاره (بر دستی) کنترل کرده در صورت نیاز آن را پرداخت کنید.

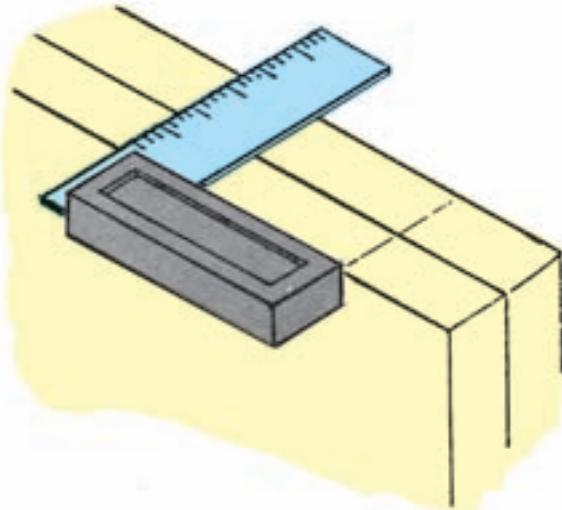
۷-۴-۶- اتصال کنشکاف و قلیف با زبانه سر خود

نیز قابل اجرا است. مراحل ساخت این اتصال همانند اتصال با قلیف جدا گانه است؛ با این تفاوت که در یکی از تخته‌ها به وسیله‌ی رنده کنشکاف، فاق ایجاد کنید و در تخته‌ی دیگر به کمک رنده‌ی کنشکاف یا رنده بغل، دو راه یا رنده‌ی برقی - دستی، بر زبانه را از دو طرف رنده کنید (شکل‌های ۷-۴۷ و ۷-۴۸).

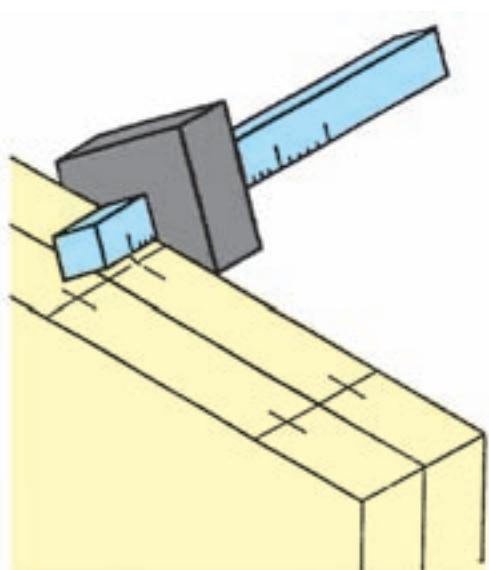

شکل ۷-۴۴- رنده کردن به وسیله‌ی رنده کنشکاف

۷-۵- اتصال عرضی با استفاده از دوبل (میخ چوبی)

شکل ۷-۴۹- خط کشی با گونیا

شکل ۷-۵۰- خط کشی محل سوراخ با خط کش تیره دار

برای ساخت اتصال عرضی با استفاده از دوبل؛

۱- ۷-۵-۱- دو تخته را به وسیله‌ی رنده بلند یا رنده دستی

برقی به ابعاد $۳۰ \times ۱۰۰ \times ۶۰۰$ میلی‌متر رنده و درز کرده علامت‌های قراردادی را روی تخته‌ها مشخص کنید.

۲- ۷-۵-۲- به منظور تعیین محل دقیق میخ‌های چوبی؛

تخته‌های کنار هم قرار دهید و به گیره‌ی میز کار بیندید و به وسیله‌ی متر، طول تخته را به تعداد فواصل لازم تقسیم کنید؛ سپس با کمک گونیا و مداد نوک تیز در نر تخته‌ها با توجه به فواصل خط بکشید (شکل ۷-۴۹).

۳- ۷-۵-۳- خط کش تیره دار را به اندازه $\frac{1}{2}$ ضخامت

تخته‌ها تنظیم کرده در جهت طول نر تخته‌ها، خط بکشید. محل تلاقی خطوط رسم شده به وسیله گونیا و خط کش تیره دار، مرکز سوراخ میخ چوبی است (شکل ۷-۵۰).

۴- ۷-۵-۴- جهت سوراخ کردن تخته‌ها می‌توانید از

دریل‌های دستی یا دستی برقی با مته مارپیچ یا مخصوص چوب استفاده کنید.

* توجه داشته باشید که قطر مته‌ها باید $\frac{1}{3}$ تا $\frac{1}{5}$ ضخامت

تخته‌ها باشد.

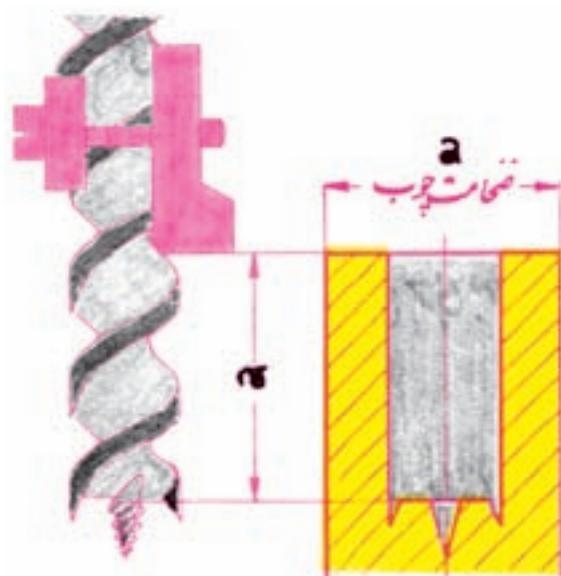
۵- ۷-۵-۵- جهت سوراخ کاری، نیش یا نوک مته را

به طور دقیق در نقاط تلاقی (تعیین شده) قرار دهید و عمود به نر تخته، عمل سوراخ کاری را انجام دهید (شکل ۷-۵۱).

شکل ۷-۵۱- استقرار نیش مته در مرکز سوراخ

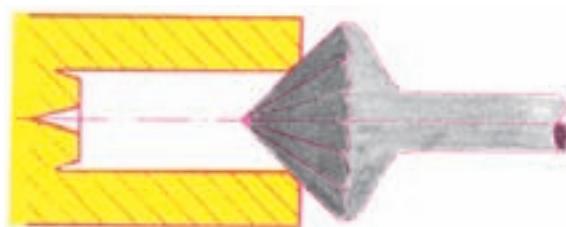
* توجه داشته باشید عمق سوراخ ایجاد شده در هر یک از تخته ها معمولاً باید به اندازه هی ضخامت تخته های مورد اتصال در نظر گرفته شود (شکل ۷-۵۲).

شکل ۷-۵۲- استفاده از متنه با تنظیم عمق

پس از سوراخ کاری لازم است سر سوراخ ها را به وسیله هی متنه خزینه حداقل به عمق ۲ میلی متر خزینه کنید. این کار به منظور تجمع سریشم اضافی هنگام کوپیدن میخ چوبی انجام می گیرد (شکل ۷-۵۳).

۷-۵۶- جهت ساخت میخ چوبی، ابتدا چوب محکم با الیاف راست تهیه کنید و به تناسب قطر سوراخ ایجاد شده آن را با مقطع مربع شکل ببرید؛ سپس چهار گوش چوب تهیه شده را به وسیله رنده دستی رنده کنید. در این مرحله مقطع چوب هشت گوش خواهد شد. دوباره لبه های هشت گوش ایجاد شده را رنده کنید. در این حالت مقطع چوب دارای ۱۶ گوش خواهد شد. آن گاه قطعه چوب را از (آهن دوبل) صفحه هی آهنی که دارای سوراخ شیار دار متناسب با قطر میخ چوبی است بگذرانید تا میخ چوبی با قطر مورد نظر تأمین شود (شکل های ۷-۵۴ و ۷-۵۵).

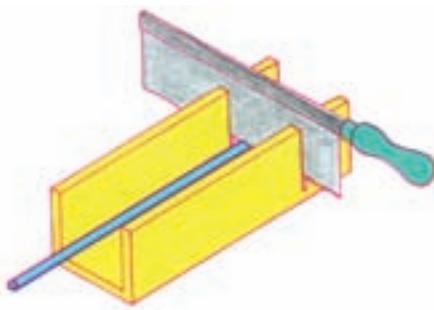
شکل ۷-۵۳- نحوه خزینه کردن سر سوراخ

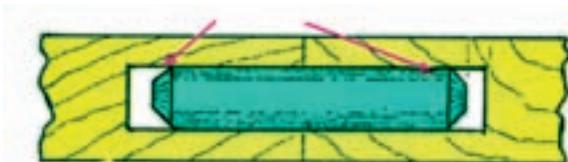
شکل ۷-۵۴- نحوه تهیه دوبل

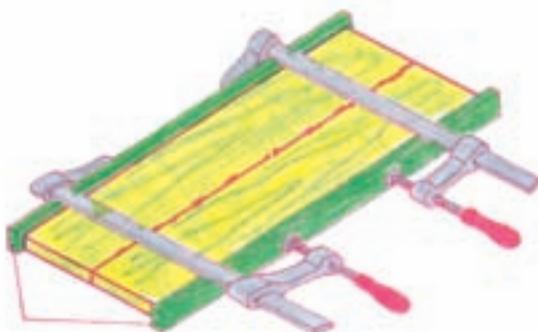
شکل ۷-۵۵- عبور دادن میخ چوبی از آهن دوبل

شکل ۷-۵۶- نحوه قطع کردن طول دوبل

شکل ۷-۵۷- نحوه قرار دادن میخ چوبی در سوراخ دوبل

شکل ۷-۵۸- چسباندن تخته درز شده با اتصال دوبل

در ادامه، طول میخ چوبی را به اندازه ۴ میلی‌متر کوتاه‌تر از عمق سوراخ تخته‌ها به وسیله‌ی اره قطع کنید (شکل ۷-۵۶). پس از ایجاد پخ به اندازه‌ی دو میلی‌متر در دو سر میخ چوبی، به وسیله‌ی سوهان یا مته مخصوص پخزنی (مته دوبل) پخ بزنید و آن را پس از آغشته‌کردن به چسب چوب به وسیله‌ی چکش چوبی درون سوراخ ایجاد شده بکویید؛ سپس تخته‌ها را کنار یکدیگر قرار داده به وسیله‌ی گیره دستی یا تنگ نجاری به یکدیگر محکم کنید (شکل‌های ۷-۵۷ و ۷-۵۸).

۶-۷- انتخاب سوزن‌های مناسب دوخت و پیچ و میخ

در ساخت کارهای چوبی در بعضی موارد بنا به ضرورت می‌توانید از وسایل و ابزارهای اتصال دهنده، به خصوص سوزن‌های دوخت، میخ و پیچ، قطعات فلزی یا غیرفلزی که به منظور اتصال اجزای مختلف کارهای چوبی به یکدیگر به صورت ثابت و قابل مونتاژ موجود هستند، استفاده کنید.

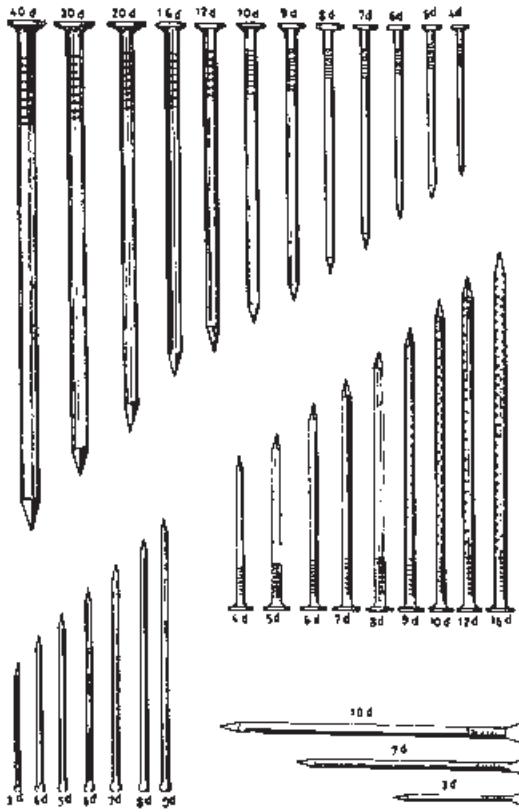
۱-۶-۱- سوزن‌های دوخت : متداول‌ترین سوزن‌های مورد مصرف در ساخت کارهای چوبی به خصوص مبلمان، درب‌سازی، قابسازی و ... سوزن‌های دوپایه است که در ابعاد مختلفی وجود دارد (شکل‌های ۷-۵۹ و ۷-۶۰).

شکل ۷-۵۹- سوزن دوخت پایه کوتاه

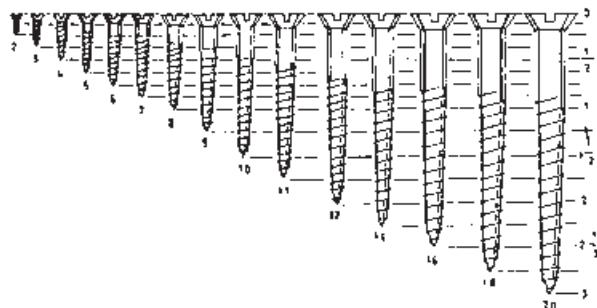

شکل ۷-۶۰- سوزن دوخت پایه بلند

شکل ۷-۶۳ - انواع میخ

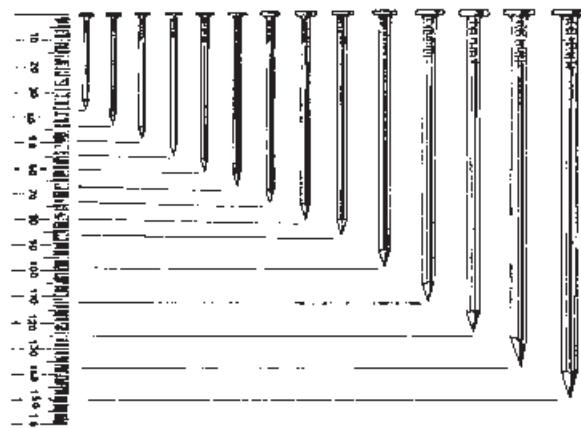
۳-۶-۳- پیچ : پیچ‌ها عموماً در ساخت مصنوعات چوبی، به خصوص مبل سازی و نصب یراق آلات و همچنین اجزای مختلف کارهای چوبی به یکدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ چون قدرت اتصالی پیچ‌ها به مرتب بیشتر از میخ و در بعضی موارد بیشتر از سایر ابزارهای اتصال دهنده است. پیچ‌ها در اندازه‌های مختلفی موجودند که هنگام خرید مناسب با مصرف آن، به طول و قطر آن توجه داشته باشید (شکل ۷-۶۴).

شکل ۷-۶۴ - انواع پیچ چوب سرتخت از نظر طول

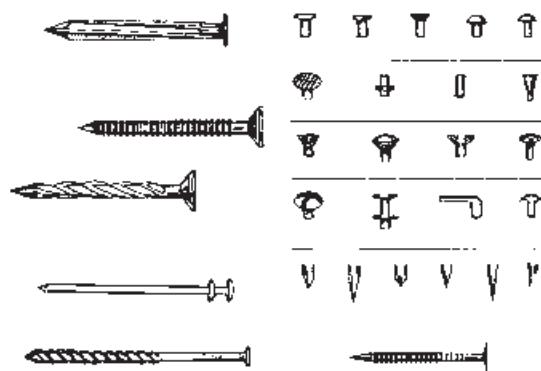
۲-۶-۶- میخ : میخ نیز مانند سایر مواد مورد استفاده در ساخت مصنوعات چوبی، جهت ایجاد اتصال مورد استفاده واقع می‌شود. کاربرد عمده‌ی آن عموماً در اتصال قطعات چوبی به یکدیگر و همچنین در نصب قطعات تزئینی و برخی یراق آلات مربوط است.

میخ‌ها از حیث شکل و اندازه، به شکل‌ها و ابعاد مختلف به تناسب کار مورد استفاده قرار می‌گیرند (شکل ۷-۶۱).

شکل ۷-۶۱ - انواع میخ از نظر طول

میخ‌های مخصوص از حیث شکل ظاهری و مواد مورد مصرف در شکل‌ها و اندازه‌های مختلف موجود است. فرم سر و نوک هریک نیز بسته به نوع مصرف متفاوت است (شکل‌های ۷-۶۲ و ۷-۶۳). در اینجا تنها نام و مورد مصرف هر یک ذکر شده و شرح مفصل آن‌ها را در درس تکنولوژی مواد ۲ مطالعه کرده‌اید.

شکل ۷-۶۲ - انواع میخ از نظر فرم و کاربرد

- خزینه سریچ را باید به وسیله‌ی مته مخصوص خزینه ایجاد کنید.

- چون قدرت اتصال پیچ، حاصل عمل پیچاندن آن در چوب است، از کوبیدن پیچ به وسیله‌ی چکش در چوب خودداری کنید.

۴-۶-۷- قطعات اتصال دهنده فلزی و غیرفلزی:
علاوه بر پیچ و میخ، قطعات اتصال دهنده دیگری نیز موجود است که در بعضی موارد بسته به نوع مصرف، استحکام فوق العاده زیادی را با استفاده از آن‌ها می‌توانند تأمین کنند. این اتصال‌دهنده‌ها از جنس فلز یا غیرفلز (مواد مصنوعی) به شکل‌های مختلف تهیه می‌شود که می‌توانند هریک را به وسیله‌ی ماشین مخصوصی یا چکش در چوب بکویید. موارد مصرف این نوع اتصالات به صورت عمده در اتصال کلاف درب‌ها، قاب‌ها وغیره است و ممکن است به صورت طولی و گوشه‌ای مورد استفاده قرار گیرند (شکل‌های ۷-۶۶ تا ۷-۷۰).

شکل ۷-۶۶- سوزن دوخت زیگزاگی (تیغه‌ای)

جهت استفاده از پیچ‌های مخصوص کارهای چوبی، ابتدا محل مورد اتصال را با مته مناسب سوراخ کنید، البته جهت استفاده از پیچ‌های کوچک، سوراخ کردن به وسیله درفش کفايت می‌کند.

برای به کار بردن پیچ به نکات زیر توجه کنید:

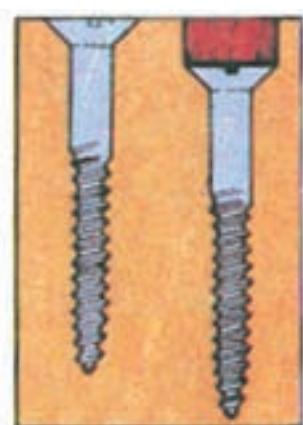
- عمق سوراخ به منظور پیچاندن پیچ در آن باید از طول پیچ کمتر در نظر گرفته شود (عموماً با اندازه $\frac{3}{4}$ طول پیچ). چون پیچ چوب از سه قسمت سریچ (معمولآً آچارخور یا شکافدار است)، میله بدون دنده و قسمت داندانه دار پیچ تشکیل شده است. از جایی که قطر پیچ در سه قسمت یادشده به یک اندازه نیست، لازم است که قطر سوراخ ایجادشده با قطر سه قسمت پیچ مناسب باشد. این موضوع باعث خواهد شد که پیچ راحت‌تر در چوب بیچیده شود و درگیری مناسب‌تری ایجاد کند.

نکات قابل توجه :

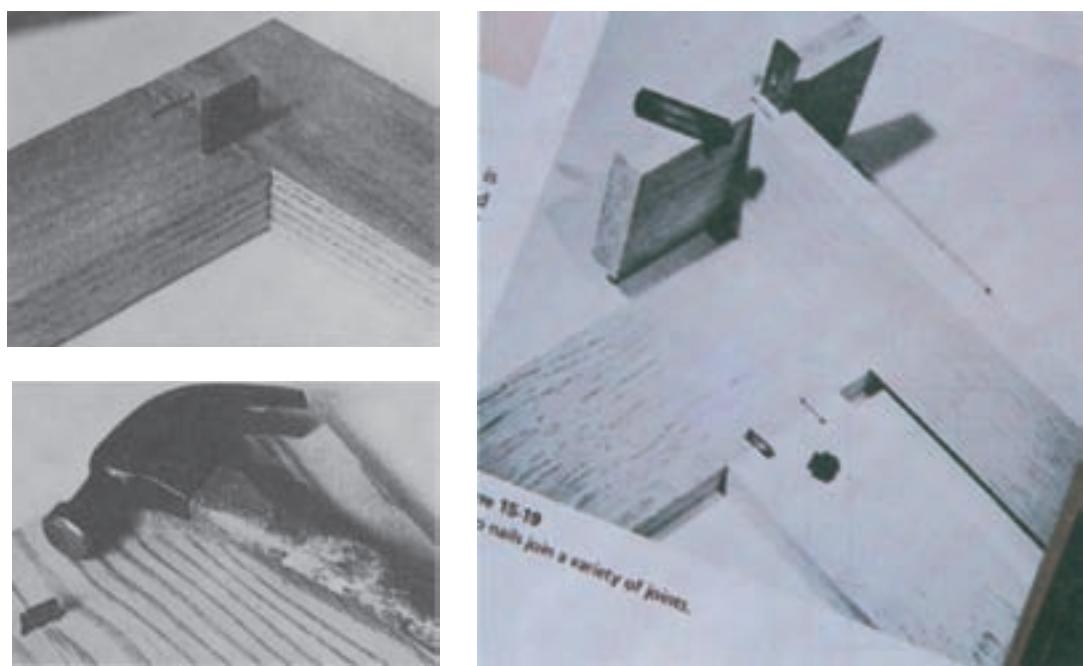
- به منظور راحت‌تر بیچیدن پیچ‌ها در چوب، بهتر است قسمت دندنه‌شده آن را کمی چرب کنید (با چربی یا صابون).

- سوراخ ایجادشده (محل قرار پیچ) را باید کاملاً راست ایجاد کنید.

- جهت تأمین نمای بهتر، شایسته است محل سریچ را در سوراخ خزینه کنید تا سریچ به خوبی در چوب جای گیرد (شکل ۷-۶۵).

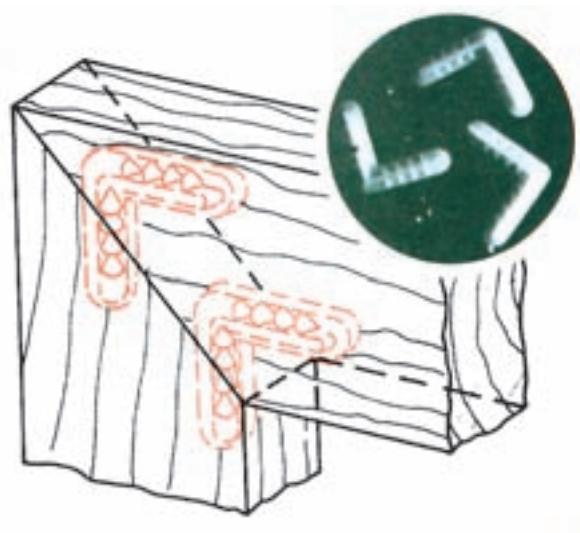

شکل ۷-۶۵- استقرار کامل پیچ در سوراخ

شکل ۷-۶۸— نحوه‌ی کوبیدن سوزن دوخت زیگزاگی در چوب

شکل ۷-۶۷— اتصال دهنده‌های فلزی

شکل ۷-۶۹— اتصال دوبل گونیابی (از جنس پلاستیک فشرده)

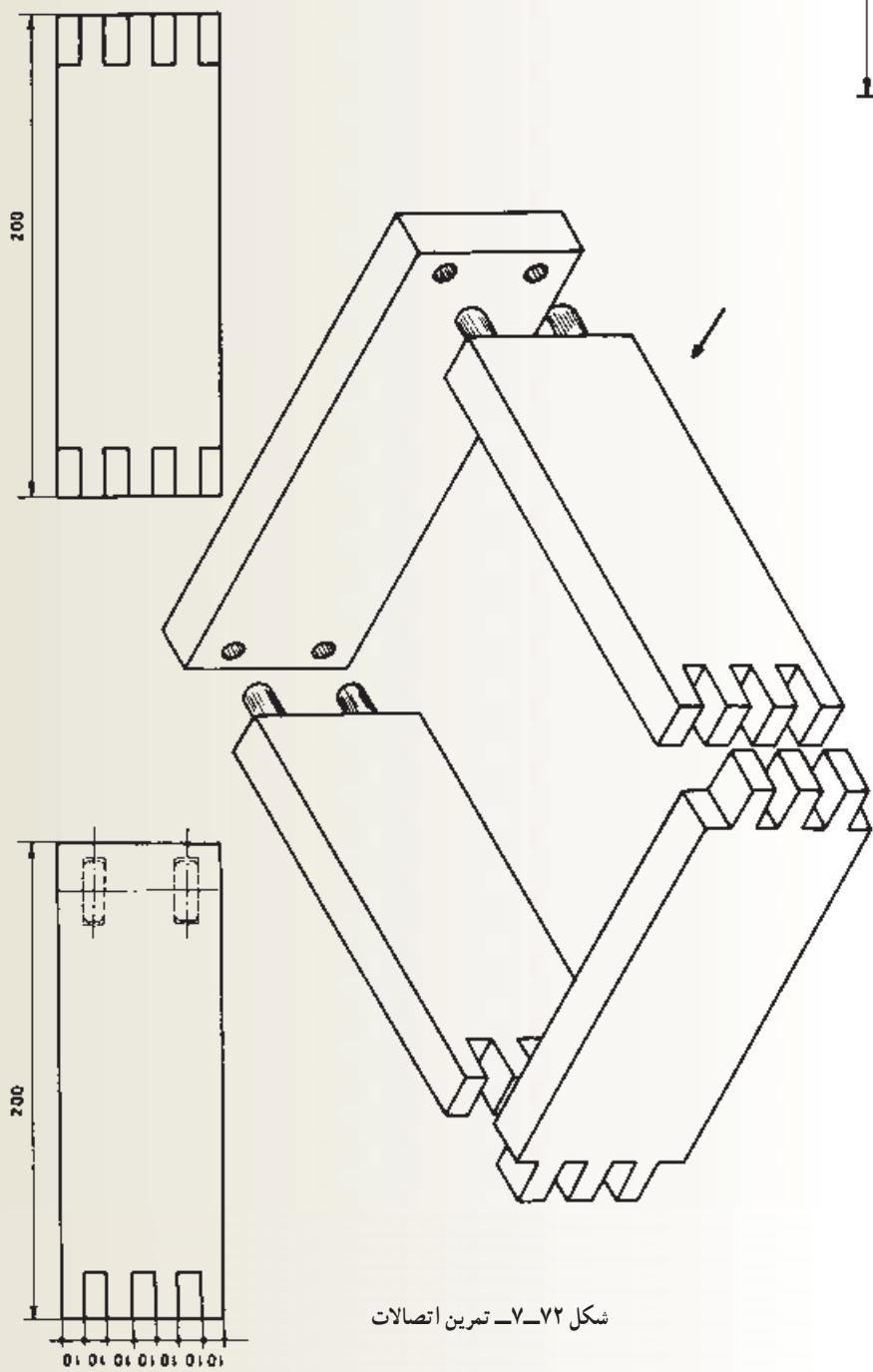
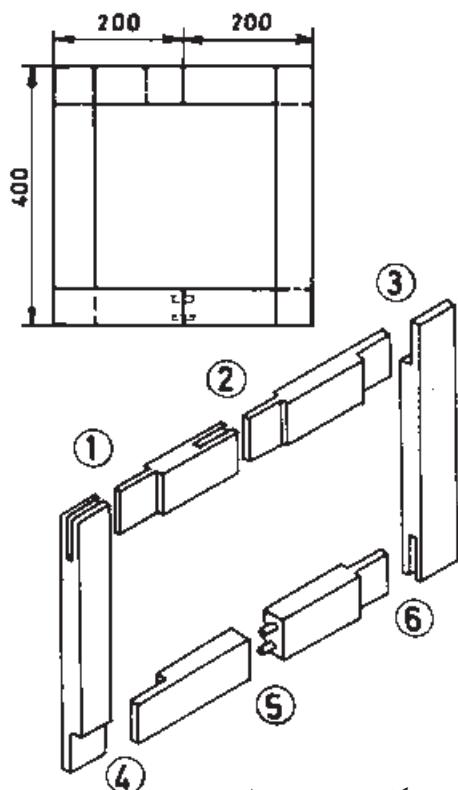

شکل ۷-۷۰— اتصال دهنده‌ی فلزی برای پشت قاب‌ها و شیشه

آزمون پایان فصل هفتم

- ۱- قطعات چوب را چگونه جهت ساخت اتصالات آماده می کنند؟
 - ۲- قطعات چوبی را چگونه برای ساخت اتصال (به تفکیک هر اتصال) خطکشی می کنند؟
 - ۳- نحوه‌ی بریدن فاق و زبانه جهت ساخت اتصال مذکور چگونه است؟
 - ۴- ابزارهای لازم جهت خطکشی و ساخت اتصال فاق و زبانه را تعریف کنید.
 - ۵- خوراک اره در فاق و زبانه چگونه منظور می شود؟
 - ۶- برانداختن صحیح زبانه چگونه است؟ (از لحظه زاویه‌ی بر)
 - ۷- یک نمونه از اتصال فاق و زبانه را انجام دهید.
 - ۸- نحوه‌ی خطکشی و تقسیمات اتصال انگشتی را بیان کنید.
 - ۹- ارتفاع زبانه در اتصال انگشتی چگونه تعیین می شود؟
 - ۱۰- نحوه‌ی خارج کردن فاق و زبانه در اتصال انگشتی به چه ترتیب مشخص می شود؟
 - ۱۱- گونیابی کردن اتصال انگشتی (پس از درهم کوییدن فاق و زبانه) چگونه کنترل می شود؟
 - ۱۲- ساخت یک نمونه اتصال انگشتی ساده به وسیله‌ی دو قطعه چوب را شرح دهید.
 - ۱۳- برای آماده سازی دو قطعه چوب (دو تخته) جهت ساخت اتصال قلیف و کنشکاف چگونه عمل می کنند؟
 - ۱۴- برای استحکام بیشتر زبانه در اتصال قلیف، جهت الیاف زبانه را چگونه انتخاب می کنند؟
 - ۱۵- تفاوت اتصال قلیف سرخود و جداگانه را تعریف کنید.
 - ۱۶- دو نمونه از اتصال قلیف و کنشکاف جداگانه و سرخود را بسازید.
 - ۱۷- نحوه‌ی خطکشی اتصال عرضی دوبل را روی دو قطعه چوب بیان کنید.
 - ۱۸- علت خرینه کردن محل سوراخ اتصال دوبل را بیان کنید.
 - ۱۹- نحوه‌ی ساخت دوبل (میخ چوبی) و مشخصات چوب مورد نیاز برای این منظور را شرح دهید.
 - ۲۰- تمرین‌های ۱ و ۲ را که مربوط به ساخت اتصالات در این فصل است. با مشخصات داده شده انجام دهید.
 - ۲۱- مورد مصرف سوزن‌های دوخت را بیان کنید.
 - ۲۲- میخ‌های مورد مصرف در صنایع چوب را بر حسب مورد بیان کنید.
 - ۲۳- قطعات اتصال دهنده فلزی و غیرفلزی به غیر از پیچ و میخ را در ساخت اتصالات در صنایع چوب مشخص کرده نحوه‌ی کاربرد آن را تعیین کنید.
 - ۲۴- در تمرین شماره ۲۵ و ۲۶ :
- دو کلاف به ابعاد 40×40 ، 20×20 سانتی متر معرفی شده که در هر یک از کلافها، اتصالات موردنبحث در این فصل پیش‌بینی شده است. ساخت هر یک از کلافها در قالب نقشه، در فرصت مناسب کارگاهی پیشنهاد می شود (شکل ۷۱ و ۷۲).

تمرين شماره ٢٥

شكل ٧-٧٢ - تمرين اتصالات